

پاسخی سرد به نگاه‌های پُرسان

«بازنشستگان محترم حقوق شما واریز نشده است. لطفا سوال نکنید.» این نوشته دیروز در پشت شیشه ورودی يك بانک نگاه هر عابری را به خود جلب می‌کرد.

جام جم آنلاین: 171#& بازنشستگان محترم حقوق شما واریز نشده است. لطفا سوال نکنید.» این نوشته دیروز در پشت شیشه ورودی يك بانک نگاه هر عابری را به خود جلب می‌کرد.

ماه به پایان رسیده، اما حقوق زنان و مردانی که برای امرار معاش خود چشم به روز پایانی ماه دوخته‌اند تا ماحصل سال‌ها زحمت خود را دریافت کنند، به حسابشان واریز نشده بود.

زنان و مردانی که جوانی خود را پشت سرگذاشته‌اند، قبول کرده‌اند که هر ماه مقداری از حقوق‌شان پس‌انداز شود تا در روزهای سخت پیری، به اصطلاح حقوق بخور و نمیری داشته باشند و محتاج کسی نشوند و دستشان را پیش کسی دراز نکنند. آنها در جوانی کاشته‌اند تا در پیری برداشت و آبرومندانه زندگی کنند، اما حالا کمتر کسی به فکر آنهاست.

کمتر کسی به این فکر می‌کند که بازنشسته‌های امروز دیگر حوصله دیروز را ندارند، کم‌طاقتند و نمی‌توانند به هم ریختگی برنامه‌هایشان را تحمل کنند.

کهنسالان با کوله‌باری از تجربه، برای تك تك روزهایشان برنامه‌ریزی می‌کنند. آنها سرشان به حساب و کتاب است و می‌دانند اگر حقوق اندکشان حتی يك روز دیر شود، همه برنامه‌هایشان به هم می‌ریزد.

تعداد زیادی از آنها، بیمار هستند و باید سر ماه داروهای خود را تهیه کنند، نزد پزشک بروند، آزمایش بدهند و... اگر هر کدام از اینها دیر شود، آنها زمینگیر می‌شوند و خودشان و اطرافیانشان به زحمت می‌افتند.

احترام به حقوق کودکان و سالمندان در دین ما هم مورد توجه خاص قرار گرفته است. این دو گروه توانایی و تحمل جوانان را ندارند. آنها به حمایت بی‌چون و چرای مالی و معنوی نیازمندند. اگر این حقوق نادیده گرفته شود، آنها آسیب می‌بینند.

آنها به دلیل نداشتن توانایی جسمی نمی‌توانند از خود دفاع کنند، همین ناتوانی طبیعی باعث اضطراب آنها می‌شود و اخبار ناخوشایند آنها را نگران می‌کند.

حالا بسیاری از آنها هراس دارند که به کنار عابر بانک‌ها بیایند و از این طریق پول دریافت کنند. آنها می‌ترسند که مورد هجوم سارقان قرار بگیرند.

آنها محیط بانک را امن‌تر می‌دانند، برای همین حاضر می‌شوند برای دریافت حقوق خود با بدنی نحیف و خسته گاهی ساعت‌ها در صف بایستند. آنها محتاط هستند. برخی از آنها مقابل پیشخوان می‌ایستند و دریافتی خود را می‌شمارند. آنها سوالات زیادی دارند.

بخصوص این روزها که به پایان سال نزدیک می‌شویم. پدربزرگ‌ها و مادربزرگ‌ها برای شب عید باید برنامه‌ریزی کنند. آیا عیدی آنها بموقع واریز خواهد شد؟ با این گرانی آنها چگونه باید هم خرید کنند و هم به فرزندان و نوه‌ها عیدی بدهند؟ همه اینها مایه نگرانی‌شان می‌شود و آنها را وادار می‌کند تا از کارمندان بانک سوالات بیشتری بپرسند. بنابراین می‌خواهم بگویم ضمن درک همه سختی‌های پاسخگویی چندباره به ارباب رجوع، خوب است پاسخ پرسش بازنشستگان را با لحنی مهربانانه‌تر بدهیم. جای دوری نمی‌رود.

طاهره آشیانی - دبیر گروه رادیو و تلویزیون